

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Архипова С.П. Майборода Г.Я. Розвиток професіоналізму соціально педагогічних працівників з акмеологічних позицій /С.П. Архипова, Г.Я. Майборода// [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Vgnpu_ped/2010_15_2/V15_2_16_21.pdf
2. Вакуленко В.М. Загальна характеристика акмеології як наука й сфери практичної діяльності /М.В. Вакуленко// [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Vird/2010_10/7.pdf
3. Колесникова И. А., Титова Е.В. Педагогическая праксеология /И.А. Колесникова, Е. В.Титова// — М.: Издательский центр «Академия», 2005. — 256 с.
4. Лебідь А.Є. Трансдисциплінарні дослідження і проблема істинності наукового знання/А.Є. Лебідь//Філософія науки: традиція та інновація. 1(2). – Суми, 2010. – С. 237-245
5. Чайка Я.М. Трансдисциплінарність як принцип організації наукового дослідження у вирішенні комплексних проблем/ Я.М Чайка//Філософія, політологія. 102. – К., 2011. – С. 29–32
6. Manfred A. Max-Neef. Foundations of transdisciplinarity / A. Manfred // Ecological Economics. – 2005. – № 53. – С. 5–16

Пальчик С. І. – пошукач кафедри філософії та соціології Державного закладу «Південноукраїнський національний університет імені К. Д. Ушинського», заступник начальника Військової академії.

ПАТРІОТИЧНІ ПІДСТАВИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ

Становлення української державності формує об'єктивну потребу в стабілізуючих елементах, як на загальносоціальному, так і на індивідуальному рівнях. Особливо відчутною стає потреба в патріотизмі як інтегруючій основі, що надає державі і суспільству цілісності, стійкості та довговічності. Патріотизм являє собою особливо значиму цінність, так як є основою єднання, гармонізації сучасного українського суспільства, збереження його самобутності та культурної своєрідності в багатомірному глобалістичному світі.

Постановка питання про вивчення патріотизму в контексті національної ідентичності пов'язана, по-перше, із специфікою соціального і цивілізаційного розвитку України, особливостями української ментальності, по-друге, з динамічною зміною трактувань соціокультурних явищ і процесів у сучасній соціальній філософії, по-третє, з тим, що формування патріотизму являє собою не стільки стихійний, скільки керований процес, найважливішим елементом якого є система виховання і освіти.

Важливість наведеної проблеми обумовлена наявністю серйозних протиріч у сучасному українському суспільстві: між реальними можливостями патріотизму в формуванні високої моральності і позитивних ціннісних орієнтацій, з одного боку, і відсутністю стійкої державної підтримки цієї діяльності, з іншого; між зростанням антисоціальних, негативних ціннісних орієнтацій у молоді і необхідністю формування у неї позитивних аксіологічних аспектів життєдіяльності; між потребою у формуванні патріотизму як важливої соціальної цінності та недостатньою теоретичною і методологічною розробленістю цієї проблеми в філософсько-антропологічному, культурно-філософському і світоглядному аспектах.

Патріотизм – це ціннісне відображення у свідомості і практичній діяльності людини відношення до Батьківщини, що виражає екзистенційний почуттєво – емоційний зв'язок людини з певним просторово-часовим, соціокультурним, національно-державним континуумом.

Національна ідентичність – одна із значущих антропологічних характеристик, що є основою як індивідуальної самосвідомості окремої людини, так і сукупності ментальних установок цілої нації. Формування, реалізація та трансформація національної ідентифікації індивідуальних та колективних соціальних суб'єктів це складний багатомірний процес, джерелом якого є національні традиції певної етнічної спільності, а результатом за певних суспільно – історичних умов, особливо в контексті аксіологічної соціально - трансформаційної невизначеності, можуть стати певні соціальні інновації.

Дослідження теоретичних основ патріотизму в умовах військової діяльності розробляється згідно цільової наукової програми №6 «Розвиток гуманітарної та соціальної сфери у Збройних Силах України у площині актуальної наукової проблематики: «Удосконалення форм та методів реалізації

соціальної та гуманітарної політики держави у ЗС України» та є складовою частиною науково-дослідної роботи «Соціальний чинник функціонування та розвитку Збройних Сил України» шифр «Соціальний чинник» на замовлення Департаменту соціальної та гуманітарної політики Міністерства оборони України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Ціннісні орієнтації військової діяльності у Збройних Силах України / С.І. Пальчик // Наукове пізнання: Методологія та технологія. Журнал філософії, соціологія, політологія. Випуск 2 (27) 2011. – С. 127 – 131.
2. Аксиологические аспекты патриотизма / С. И. Пальчик // Перспективи, № 4 (50), Одеса 2012. – С. 118–124.
3. Ценностные основания традиций и воинских ритуалов в Вооруженных Силах Украины / С.И. Пальчик // Культура народов причерноморья. Журнал философия, № 233, Симферополь 2012. – С 65–70.
4. Аксиологические аспекты военно-патриотического воспитания в системе Вооруженных Сил Украины / С. И. Пальчик // Матеріали Міжнародної наукової конференції Людина і світова глобалізація: перспективи та межі розвитку (24-25.11.2011). ДНУЗТ. ім. акад. В.Лазаряна, 2011. – С. 94–95.

Панасенко Катерина Сергіївна – практичний психолог Теплодарського міського будинку дитячої та юнацької творчості

Мисик Ірина Георгіївна – доктор філософських наук, професор кафедри філософії та соціології ДЗ «ПНПУ імені К. Д. Ушинського»

ПРОБЛЕМА БРЕХНІ, ІСТИНИ ТА ОБМАНУ В ФІЛОСОФСЬКОМУ ЗНАННІ

Поняття істини завжди було актуальне. Митрополит Іларіон (XI ст.) у «Слові про Закон і Благодать» висловлював думку про те, що істина має бути універсальна, благодатна, доступна всім людям, всім мовам. Істина веде до порятунку, вона незалежна від побуту, вище за пристрасті, вище за людство, що заглузило в метушні, задрості, злочинах.

Для західної філософської традиції характерне уявлення про істину як мету пізнання. Істина досягається шляхом проб і помилок. Істинне знання повинне відповідати об'єкту, що вивчається, відповідати критерію об'єктивності і в цьому сенсі не залежати від носія знання (суб'єкта). Але саме суб'єкти пізнавальної діяльності прагнуть досягти істини. Чи можливе здобуття об'єктивного знання людьми, схильними робити помилки?

Поряд з істиною в одному смислового ряду знаходяться такі поняття як обман, неправда, брехня, що відображають суспільну мораль, є формами соціальної активності, взаємодії. Брехня, обман, неправда є аморальними, але інколи виступають захисними механізмами нашого «я». Неправда зазвичай проявляється як вербальний еквівалент омани. Неправда в людському спілкуванні виникає тоді, коли один із співрозмовників висловлює твердження, які не відповідають фактам. При цьому він усвідомлює або не усвідомлює хибність того, що говорить. Саме тому, обман – це, перш за все, питання підриву довіри у відносинах, а тому ступінь тяжкості цього проступку визначається природою взаємин і ступенем взаєморозуміння, що є основою довіри.